

quærens quem deuoret. Serpens in bono, estote astuti
ut serpentes, in malo autem, serpens Euam seduxit astutia
sua. In bono panis. Ego sum panis vivus qui de celo de-
scendi, in malo panis, panis occultus libenter editur.
Sic & alia plurima. Et hec quidem quæ cōmemorauī.
mīnime dubiā significationem gerunt, quia exempli
gratia, nō nisi manifesta cōmemorari debuerunt. Sunt
autem, quæ incertū est in quam partem accipi debeat,
sicut calix in manu domini vini meri plenus est mixto.
incertum est enim utrum iram domini significet nō usq;
ad noūissimam poenam, id est usq; ad fecem, an potius
gratiam scripturarū a Iudeis ad gentem transeuntem,
quia inclinauit ex hoc in hoc, remanentibus apud Iudeos
obserrationibus quas carnaliter sapient, quia fex
eius non est exinanita. Cum vero res eadē non in con-
traria sed tamē in significatione ponitur aduersa, illud
est in exemplo, quod aqua & poplū significat, sicut in
Apocalipsi legimus, & spiritu sanctū, unde est illud,
flumina de uentre eius fluēt aquæ viue, & si quid aliud
atq; aliud pro locis in quibus ponitur aqua significare
intelligitur. Vbi autem apertius ponitur, ibi discendum
est, quomodo in locis intelligatur obscuris. Nec enim
melius potest intelligi quod dictū est deo. Apprehen-
de arma & scutum, et exsurge in adiutoriū mihi, quā
ex loco ubi legitur. Domine ut scuto bone voluntatis
tuę coronasti nos.

QVOD NON SIT PERICVLVM VARIVS IN-
tellectus in eisdem scripture uerbis, si sensus ipse con-
gruat veritati.

Ca. XV.

Vando autem ex eisdem scripture uerbis non
q; vnum aliquid sed duo, vel plura sentiuntur.
etiam si latet quid senserit ille qui scripsit, nihil
periculi est, si quodlibet eorum congruere ueritati ex
aliis locis sanctorum scripturarum doceri potest, id ta-
men eo conante qui diuina scrutatur eloquia ut ad

voluntate periculator author
illam sanctus operatus est spirito
hoc clam deponentibus illis u ei
refugitur exulta etiam monit
dico loco dictionis quoque uere u
in eadem uerbo quid diligere u
comitatu uite. Scire dei sp
etiam plus occurrat amio ut occ
dicitur ex parte. Non qu
veneris subiecta pietate lec
legit. & alienis ponit diuinis
videlicet verbis pluribus intelligi
namus hinc a conscientia a fac
uuenit etiam illius erit uerba in
scripturam uocem uerbi non
vixit et illius maledictus agere
verbis intelligere querimus. cum
hunc confundere pericula est. P
nas in malo tantum ambulator
can aliqui uerbi etiam hanc opa
uocacione erit, quod non hab
ut libet ex eadē scriptura uerbi
ambulator terminetur. Se
loqui dicitur, et ceterum qui
dilectus est uero Augustinus da
uocacione plausus querat. Si im
pugnat doctrinam exercere
dilectiones, quid conferant uali
la genitrix scripturas legi. q̄ne
DE DIVOB'S GENERIB'
congenitum. & que sunt il
similes
Voluntate generalia doctrinalia
etiam monitus excercerent

Serpens in bono, ruito alicui
Serpens Euam fatus afferat
in panis viuis quid est ego de
us occulitus libenter datur,
quidem que concurrit,
mem gerunt, quia exenti
memorari debuerunt, sum
tam partem accipi debet,
vini meri plenus est mixto,
in domini significare non vif
stufa ad fecem, an potius
s ad genem transeuntem,
remanentibus apud lu
i camaliter lapit, quia fer
vero res eadē non in con
zione ponitur aduersa, illud
a S. pphm significacione in
ritum lancū, vnde et illud,
et aque vase, & si quid aliud
us ponitur, ibi dicendum
legatur obsecris. Neg enim
dicitur est deo. Apprehen
ge in auditoriis mīhi, quā
ut scuto bone voluntatis

CVLVM VARIVS IV
e uerbis, si enī ipse con
Ca. XV.

Idem kriptare uerbis non
duo, vel plura seminare,
infelicissime qui scribit, nihil
cum congruere ueritati ex
arum doceri potest, id tu
na scrutatur eloquia ut al

volūtatem perueniat authoris, per quem scripturā
illam sanctus operatus est sp̄ritus, siue hoc assequat.
siue aliam sententiam de illis uerbis que fidei recte nō
refragatur excusat, testimonium habēs a quocumq;
alio loco diuinorum eloquiorum. Ille quippe author
in eisdem uerbis que itelligere uolumus, & ipsam sen
tentia forsitan uidit, & certe dei sp̄ritus qui hēc opatus
est, etiam ipsam occurseram lectori uel auditori sine
dubitatiē preuidit, immo ut occurreret, quia ex ipsa
veritate subnixa preuidit. Nā quid in diuinis eloquiis
largius & uberius potuit diuinitus prouideri, quam
vt eadem uerba pluribus intelligentur modis? q; alia
non minus diuina contestantia faciant approbari. Vbi
autem talis sensus eruitur, cuius incertū certis sancta
rum scripturarum testimoniis non possit aperiri, restat
ut ratiōne reddita manifestus appareat, etiam si ille cuius
verba intellegere querimus, eum forte non sensit. Sed
hēc consuetudo periculosa est. Per scripturas enī diuin
itas ita multo tutius ambulatur, si hoc exhibemus, ut
cum aliqua uerbi translatiōis opaca scrutari uolumus,
aut hoc inde exeat, quod non habeat controuersiam,
aut si habeat, ex eadē scriptura ubiq; eis inueniatis atq;
adhibitis testib; terminetur. Sed hēc in presenti de
signis dicta sufficiant, ceterum qui plenius de his scire
desiderat, in librīs sc̄ti Augustini de doctrīa christiana
vnde hēc excerptimus querat & inueniet. Hinc de his
que in gentilibus doctrinis exercent, & que liberales
dicuntur artes, quid conferant utilitatis si perscrutent
his q; canōicas scripturas legūt, q;ntū ualeo explicabo.

DE DVOBVS GENERIBVS DOCTRINA
rum gentilium, & que sint illa que instituerunt
homines

Ca. XVI.

Vō sunt genera doctrinarum, que in gentilibus
d etiam morib; exercentur, unum earū rerum